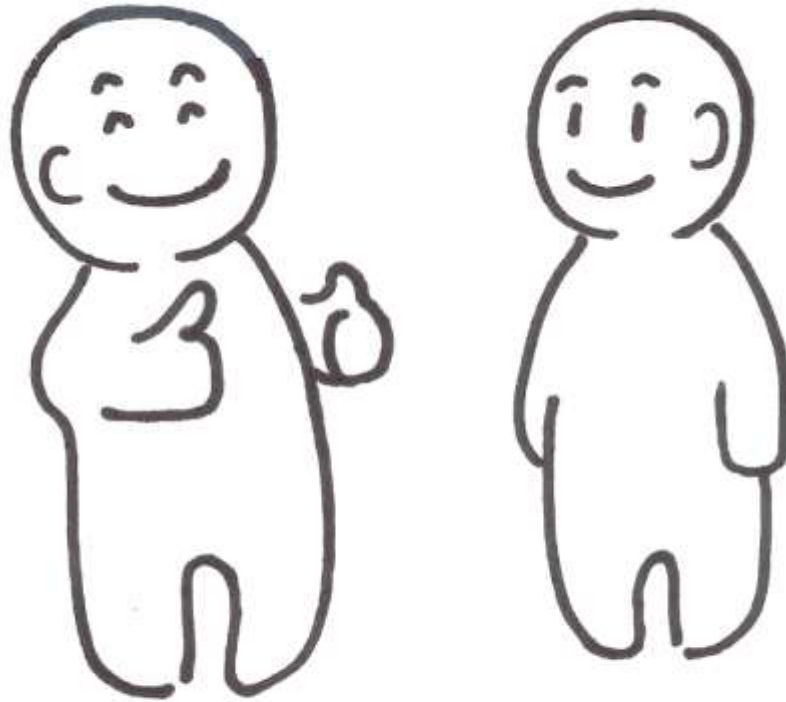

Lela – päiväkodin salapoliisi

(Aikuiselle vinkkejä tarinan käsittelyyn: Älä vain lue tarinaa, vaan juttele siitä lapsen kanssa. Aina tarinan puolivälissä pysähdy ja kysy lapselta, mitä hän arvelee tapahtuvan seuraavaksi. Kysy lapselta mitä hän itse tekisi tilanteessa. Osoita, että arvostat lapsen näkemystä ja arviota. Ei ole olemassa oikeita tai väriä vastauksia. Parhaiten lasten näkemykset saa esiin, kun lapsi voi kokea, että hänen osallistumisellaan on merkitystä. Älä lue tarinan loppuosaa, ennen kuin tilanteen eteneminen on käsitelty. Tarina ei ole mikään psykologinen testi, eikä lapsen näkemyksiä pidä ylianalysoida. Lapsen näkemykset kuitenkin kertovat tärkeitä asioita siitä, miten lapsi ratkaisee oman elämänsä ongelmia muiden kanssa. Tarinan avulla aikuinen saa tuntuman lasten tapaan suhtautua oman ja muiden elämän muuttamiseen. Lapsi on tarinan tilanteiden asiantuntija ja aikuinen välttää lapsen näkemyksen jyräämistä. Tarina kannattaa jakaa useammalle päivälle, esimerkiksi yksi tarina päivässä. Näin jää paremmin aikaa keskittyä kuhunkin tilanteeseen).

Lela saapuu päiväkotiin (1. päivä)

Meressä oli kalojen valtakunta. Kalalasten elämä oli hauskaa. Kaikki asiat tehtiin uimalla. Kalat eivät tarvitse ihmisten asioita, kuten vaikkapa tyynyjä, haarukoita, taloja, polkupyöriä, jalkapalloja, ikkunoita tai vessoja. Kaloilla ei ole leijoja, mattoja, kynttilöitä, jääkaappeja, ruokakärryjä, ei edes housuja. Elämä veden alla on aivan erilaista kuin maan päällä. Millaista kalalasten elämä oikein mahtaa olla?

Kerran kalojen valtakuntaan kantautui huhu, että maan päälläkin oli elämää. Siellä oli kuulemma sellainen paikka kuin päiväkoti, jossa asiat tehtiin ihan toisella tavalla kuin kalat olivat tottuneet. Kalalapset alkoivat pohtia asiaa. Millaistahan siellä päiväkodissa oikein oli?

Hurjat huhut lähtivät liikkeelle. Päiväkodissa tehtiin sellaisia asioita, joista kalalapset eivät osanneet nähdä edes unta. Kalalasten uteliaisuus lisääntyi päivä päivältä. Salaperäinen päiväkoti vei lopulta kaikki kalalasten ajatukset. Voi jospa kalalapset vain tietäisivät!

Kalakingas näki lasten uteliaisuuden ja päätti auttaa. Hänellä oli taikajuomaa, jolla kala voi muuttua ihmiseksi. Hän päätti lähettää yhden kalalapsen tutkimaan päiväkotia. Sittenpä hän saataisiin selvyys tähän ihmeelliseen asiaan. Matkaan päätettiin lähettää Lela, joka oli osoittanut hyviä salapoliisin taitoja suuren simpukkaryöstön selvittämisessä.

Lelan tehtävänä oli tutkia päiväkotia ihmisen hahmossa ja palata takaisin merten valtakuntaan kertomaan tutkimuksistaan. Mikä päiväkoti oikein oli? Minkä takia päiväkoti oli olemassa? Mitä salaisuuksia päiväkodista voisi löytyä?

Seuraavana aamuna Lela joi taikajuoman ja muuttui ihmiseksi. Hänelle kasvoi yhtäkkiä raajoja, korvia, hiuksia ja kaikkea ihmeellistä mitä omituisimpiin paikkoihin. Ihmisen hahmossa Lela nousi maalle. Hän kierteli ympäriinsä ja vihdoinkin hän näki kyltin jossa luki: (*sanotaan oman päiväkodin nimi*) päiväkoti. Hän ilmoittautui päiväkotiin uudeksi lapseksi ja meni mukaan päivän hommiin.

Lela oli kuin puulla päähän lyöty. Mikä paikka! Päiväkoti löi laudalta kaikki ihmeellisyydet mitä hän oli eläissään nähnyt. Päiväkoti oli hurja, jännittävä, pelottava, upea ja käsittämätön. Yhtäkkiä taas päiväkoti saattoi olla rauhallinen, hiljainen, turvallinen tai salaperäinen.

Lela kiersi kaikkialla. Hän tutki komerot, pihan, ja joka kolon. Hän kurkisti jopa maton alle ja vessan pönttöön. Hän tutustui lapsiin ja sai hämmästykseseen uusia kivoja kavereita. Lela teki kaikkia mahdollisia asioita mitä toisetkin lapset ja koki uusia ihmeitä toisensa perään. Lela tutustui myös aikuisiin, joiden jutut olivat – jos mahdollista – vielä ihmeellisempiä.

Lela alkoi miettiä: Mikä päiväkodissa oli hienointa? (*Mitä Lela mahtoi ajatella? Mikähän päiväkodissa on parasta?*)

Mikä päiväkodissa on ikävintä? Mikä harmittaa eniten? (*Mitä Lela mahtoi ajatella? Mikä on kurjaa päiväkodissa?*)

Lela ja outo lelu (2. päivä)

Lela katseli ihmeissään päiväkodin tavaroita. Ne olivat aivan erilaisia kuin meressä. Kotona meressä Lelan suosikkileluja olivat simpukan- ja kotilon kuoret, sillä niiden kanssa voi tehdä melkein mitä vain. Kerran Lela oli tehnyt simpukoista niin ison linnan, että hän mahtui sinne itse sisään. Mutta päiväkodissa olikin vartin toinen meininki.

Ajattella että joissain leluissa oli pyörät! Kun lelua veti lattialla, se liikkui kevyesti eteenpäin. Isoissa leluissa oli isot pyörät. Niihin voi mennä vaikka kyytiin ja antaa vauhtia! Toisilla leluilla voi rakentaa, monia voi käyttää mielikuvitusleikissä. Lelalla oli hauskaa, kun hän leikki päiväkodin leluilla yhdessä toisten lasten kanssa.

Yhtäkkiä Lela huomasi jännittävän tavaran. Lelu oli sininen, sen sisällä oli jotakin ja sen kyljessä oli luukku. Tuolla lelulla Lela halusi leikkiä. Mutta voi, nyt Niksu huomasi saman tavaran ja otti sen. Niksu alkoi leikkiä juuri sillä lelulla, millä Lelakin halusi leikkiä. Mitä Lela tekee? Osaatko arvata? Mitä sinä tekisit? *(Ei haeta pelkästään korrektaa tai oikeata vastausta, vaan arvostetaan monenlaisia vastauksia.)*

Lela halusi palavasti leikkiä tällä ihmeellisellä lelulla. Hän ei voinut vastustaa kiusausta, vaan meni ja nappasi lelun Niksun kädestä. Lelalle ja Niksulle tuli riita.

– Älä vie mun lelua! sanoi Niksu.

– Mäkin haluan leikkiä! vastasi Lela.

– Et saa! sanoi Niksu. Lela joutui katsomaan vierestä Niksun leikkiä.

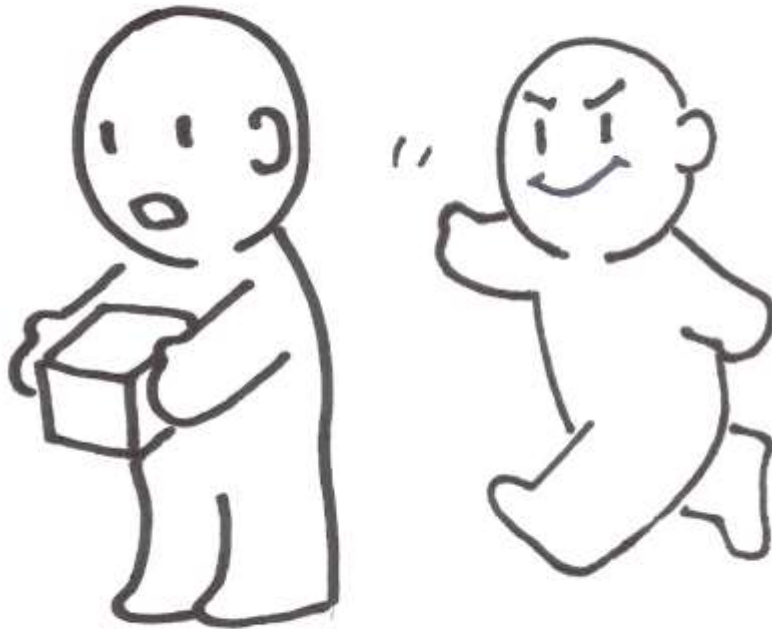
– Odotanko tässä vai lähdenkö pois? ajatteli Lela surkeana. Niksu katsoi Lelaa. Lopulta Niksu heltyi ja sanoi: – Leikitään yhdessä. Niin sai Lelakin kokeilla uutta lelua. Niksusta oli hauska leikkiä Lelan kanssa. Niksu piilotti Lelaa varten lelun sisään pienen aarteen. Lela katsoi lelun kyljessä olevaa luukkua. Lela avasi luukun ja lelun sisässä oli – kotilon kuori.

Lelan leikki (3. päivä)

Sininen lelu oli Lelan suosikkilelu päiväkodissa. Hän rakensi lelun sisään luukun kautta pienoismallin omasta kodistaan meressä. Hän sijoitti sinne kaikki hienoimmat tavaransa ja jännittävimmät piilopaikkansa. Hän laittoi pohjalle vähän hiekkaa, sillä hän piti eniten hiekkapohjasta. Lattiaa kalojen koloissa ei tarvittu, sillä kalat eivät kävele. Lelan suosikkipaikka meressä omassa kotikolossaan olikin katonraja, jossa Lela kellui ja nautti vesikasvien rapsutuksesta kylkeään vasten.

Muut lapset päiväkodissa leikkivät Lelan kanssa mielellään meri-leikkiä, sillä he huomasivat Lelan tietävän paljon jännittäviä asioita merestä. Lela osasi monenlaisia mereen liittyviä leikkejä. Lelalla ja muilla lapsilla oli hauskaa.

Yhtäkkiä kesken leikin tuli Ipa häiritsemään Lelan leikkiä ja keskeyttämään Lelan leikin. Lela ei saa leikkiä rauhassa. Mitä Lela nyt tekee? Mitä luulet? Leikki keskeytetään juuri kun se on parhaimmillaan. Mitä itse tekisit?

Ensin Lela yritti olla välittämällä Ipasta, mutta Ipa työnsi sormensa lelun ikkunasta.

– Älä häiritse, mene omiin hommiisi! sanoi Lela. Ipa otti Lelan kotilon kuoren käteensä.

– Täytyykö mun sanoa opelle? väsyi Lela. Lopulta Lela rakensi peitoista itselleen ja

Niksulle majan, jossa he saivat leikkiä rauhassa. Majassa oli hämärää. Niksu keksi, että meri-lelun sisään voi laittaa taskulampun. Siitä tuli hauskaa! Lela veti esiin kotilon kuoren lelun sisältä ja nosti sen korvalleen. Hyvin hiljaa mutta selvästi Lela kuuli äänen. Se oli tuttu ääni, valtameri huokaili jossakin kaukana.

Mutta mitä nyt leikitään? (4. päivä)

Lela meni muiden lasten kanssa päiväkodin pihalle. Piha oli suuri. Se oli täynnä mielenkiintoisia asioita. Oli joku teline, jossa voi kiipeillä ja tehdä temppuja. Oli hiekkakasa, jota aallot eivät heti tasoittaneet. Hiekkaan voisi siis tehdä vaikka salakäytävän!

Lela alkoi kaivaa kuoppaa Niksun kanssa. Hänellä oli aarre. He päättivät piilottaa aarteensa kuoppaan ja peittää jälkensä niin ettei kukaan muu pääsisi selville heidän aarteensa kätköpaikasta. He kaivoivat syvän kuopan. Sitten he asettivat aarteensa pieneen laatikkoon ja pudottivat sen kuopan pohjalle. Lela halusi varmuuden vuoksi vielä tehdä aarrekartan, jotta he löytäisivät aarteensa vielä myöhemminkin.

Yhtäkkiä Niksu halusikin vaihtaa leikkiä, hän halusi mennä leikkimään ämpäreillä. Mitä Lela nyt tekee? Hän haluaa jatkaa aarre-leikkiä, mutta Niksu haluaakin lähteä leikkimään ämpäreillä. Mitä tapahtuu? *Mikä sinä tekisit?*

Lela halusi leikkiä yhdessä Niksun kanssa, mutta hän halusi myös leikkiä aarre-leikin loppuun. – En nyt suostu vaihtamaan, kun kartan teko on kesken, ajatteli Lela. Lela teki aarrekartan huolellisesti loppuun ja ajatteli että nyt hänen aarteensa oli turvassa. Sitten hän meni Niksun luo. Niksu antoi Lelalle ämpärin ja kaatoi sen vettä täyteen. Lela ihmetteli ämpäreitä. Jos meren pohjassa kaataa ämpärin ylösalaisin ei vesi siitä mihinkään vähene, ei veden alla voi vettä kaataa. Meressä ei tarvita vesijohtoja!

Lela epäonnistuu (5. päivä)

Lela tuli muiden lasten kanssa sisälle. Opettaja kertoi, että vuorossa oli opetusta. Lelalle tuotiin kynä, kumi ja tehtäväpaperi. Kynä oli jännittävä laite. Kun kynän terävällä päällä raaputti paperia, paperiin jäi musta jälki. Lela istui paikallaan ja odotti ohjeita. Opettaja sanoi, että tehtävänä oli vetää tehtäväpaperiin viivat pisteestä toiseen numerojärjestyksessä.

Lela alkoi vetää numeroita pisteestä toiseen. Pian hän keksi, että suora viiva pisteestä toiseen oli vähän ikävystyttävä. Niinpä Lela alkoi tehdä monihaaraisia ja kiemuraisia reittejä pisteestä toiseen. Hämähäksiksi hän laittoi umpikujia, jotka eivät johtaneet mihinkään. Hän piirsi pihan ja merkitsi rastilla aarrekaivonsa sijaintipaikan. Pian Lelan tehtäväpaperi oli täynnä kuvioita ja reittejä.

Sitten tehtävä tarkistettiin. Lela huomasi että muut lapset olivat vetäneet suorat viivat pisteestä toiseen. Lela oli ainoa, jonka paperi oli täynnä sotkuisia reittejä, se oli kartta. Lela ajatteli, että hän oli epäonnistunut tehtävän suorittamisessa. Työ oli pilalla. Mitä Lela nyt tekee? Mitä Lela tekee kun hän on tehnyt tehtävän väärin? Mitä sinä tekisit? *(Oikeaa vastausta ei ole.)*

Lela halusi heittää tyhmän työnsä roskikseen. – Menen leikkimään ja jätän koko homman! Lela ajatteli. Niksu antoi Lelalle uuden paperin, mutta Lela piti tiukasti kiinni kartastaan. Niksu näki että Lelan alahuuli alkoi täristä. Niksu kertoi muille, että kysymyksessä oli aarrekartta. Lasten uteliaisuus heräsi. Mikä se aarre oikein oli? Lela lupasi näyttää ja vei lapset pihalle.

Lelan aarre viedään (6. päivä)

Pihalla Lela vei lapset hiekkalaatikon luo. Hän näytti kartalta rastin paikan, joka oli juuri hiekkalaatikon kulmassa. Lela kaivoi hiekkalaatikolla hiekkaan kuopan. Pian laatikko piilkisti esiin hiekasta. Lela nosti laatikon esiin. Hän puhdisti sen huolellisesti. Sitten hän avasi laatikon. Mitä siellä mahtoi olla?

Rasiasta paljastui kotilon kuori. Lela oli laittanut kotilon sisään helmen. Hän kertoi lapsille, että jos kotilon laittaa korvalleen ja kuuntelee oikein tarkkaan, voi kuulla jostain kaukaa valtameren kohinan. Lapset saivat vuorollaan kuunnella kotilo korvallaan ja totta se oli!

Lapset palasivat sisään. Raksusta kotilo oli hieno. Hän halusi sen itselleen. Yhtäkkiä Raksu otti Lelan kotilon itselleen ja laittoi sen taskuunsa. Mitä Lela nyt tekee? Raksulla oli hänen aarteensa. Mitä Lela tekee? *(Mitä erilaisia vaihtoehtoja tilanteen ratkaisuun voi olla?)*

– Anna mun aarre takaisin! pyysi Lela.

– Hae itsellesi uusi aarre, minäkin haluan aarteen, sanoi Raksu. Lela yritti ottaa kotilon Raksulta, mutta ei ulottunut Raksun taskuun.

Lela kertoi Raksulle syyn, miksi kotilo oli hänen aarteensa. – Aina kun minulle tulee koti-ikävä, laitan kotilon korvalle ja minun ikäväni helpottuu. Raksu jäi ihmettelemään Lelan kertomusta. Hän antoi kotilon takaisin Lelalle.

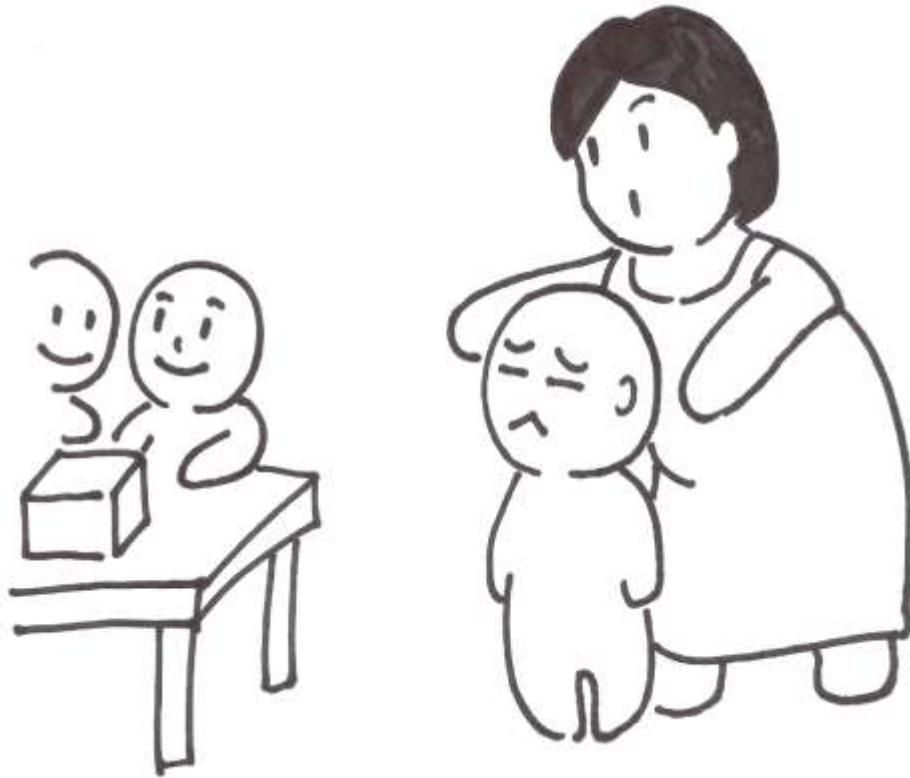
– Miten kotilosta kuuluva meren kohina voi helpottaa koti-ikävää? kysyi Raksu ihmeissään. Mutta Lela ei vastannut. Se oli Lelan salaisuus.

Opettaja hermostuu (7. päivä)

Lapset menivät syömään. Ruuaksi oli kaikkien suurta herkkua, spagettia ja jauhelihakastiketta. Moni lapsi otti ison annoksen, mutta ruoka ei loppunut kesken. Lapset juttelivat keskenään ja suunnittelivat iltapäivän puuhia syödessään.

Lela huomasi, että spagetista voi tehdä köyden. Lela huomasi myös, että spagettia voi harjata haarukalla. Lelan spagetti alkoi näyttää peruukilta. Se nauratti Lelaa. Yhtäkkiä hän sai idean kokeilla spagettiperuukkia päähänsä. Hän nosti koko spagettiperuukin pänsä päälle ja heilautti päätään. Spagettikastike lensi ympäri pöytää.

Muut lapset eivät olleet koskaan nähneet spagettiperuukkia. Lela oli hassun näköinen. Jauhelihakastike valui kauluksesta alas. Lapset nauroivat kippurassa Lelan keksinnölle. Samassa opettaja tuli huoneeseen ja näki sotkun. Opettaja hermostui. Häntä suututti sotku, sääntöjen rikkominen ja piittaamattomuus. Opettaja moitti Lelaa. Mitä Lela tekee, kun opettaja hermostuu häneen? Mitä sinä tekisit? *(Aikuinenkin voi kuvata omia mielikuviaan.)*

Lela ei halunnut että opettaja suuttuu. – Pitäisikö juosta karkuun? hän ajatteli.

– En minä sitä tahallani tehnyt, sanoi Lela.

– Katso nyt itseäsi! sanoi opettaja.

– Anteeksi, sanoi Lela. Opettaja oli totinen. Mutta kun opettaja katsoi Lelan spagettiperuukkia, hän ei voinut olla nauramatta.

– Näytätpä sinä herkulliselta! opettaja sai lopulta sanottua.

Lelan piti käydä suihkussa saadakseen jauhelihakastikkeen pois hiuksistaan. Sitten hän puki vaatteet päälleen ja meni jatkamaan ruokailua. Kaikki sujui hyvin ja kaikki saivat vatsansa täyteen.

– Onneksi ruuaksi ei ollut hernekeittoa! Lela ajatteli.

Peli (8. päivä)

Lela näki päiväkodissa monia erilaisia pelejä. Hänen suosikkipelinsä oli Afrikan tähti. Siinä pelaajat yrittivät löytää Afrikasta suuren timantin ja viedä se maaliin ennen muita. Lela piti pelistä koska se oli niin jännittävä. Pelissä voi myös voittaa paljon rahaa! Pelissä oli ilkeitä roistoja, jotka voivat viedä kaikki rahat. Mutta se ei haitannut, roistot vain tekivät pelistä vieläkin jännittävämmän.

Oli myös hauskaa lähteä merimatkalle tai lentää paikasta toiseen ympäri Afrikkaa. Afrikassa oli norsuja ja leijonia ja niiden keskellä oli jännittävä kulkea. Lela ja Niksu pelasivat yhdessä ja heillä oli hauskaa.

Sitten Lela käänsi itselleen rosvo-merkin. Se harmitti Lelaa. Hän ei antanut rahoja pois, vaan jatkoi pelaamista kuin mitään ei olisi tapahtunut. Lela pelasi väärin eikä noudattanut pelin sääntöjä. Mitähän nyt tapahtuu? Mitä Niksu tekee kun hän huomaa Lelan rikkovan pelin sääntöjä? Mitä sinä tekisit? (*Mietitään eri vaihtoehtojen seurauksia.*)

- Hei sinä et noudata sääntöjä! sanoi Niksu.
- Ei säännöistä tarvitse välittää, yritti Lela.
- Täytyypä, minäkin haluan voittaa! sanoi Niksu.
- Jos keksitään uudet säännöt että rahaa saa aina lisää, yritti Lela taas.

Koko ajan rikastuminen alkoi houkuttaa myös Niksua. – Okei sovitaan että jos tulee rosvo niin se ei haittaa, myöntyi Niksu.

Niin he jatkoivat pelaamista uusilla säännöillä. (*Olikohan Niksu liian kiltti?*) Lela ja Niksu päättivät, että vielä he jonakin päivänä lähtisivät oikeasti Afrikkaan. Ja ratsastaisivat kamelilla aavikolla! He katsoivat kamelin kuvaa. Lelasta näytti vähän siltä, että kameli ei harjannut iltaisin hampaitaan tarpeeksi huolellisesti.

Meren pohja (9. päivä)

Lela oli pihalla leikkimässä. Niksu oli taas hänen mukanaan. Heistä oli tullut hyvät kaverit. Lela oli saanut monta muutakin kaveria ja riitoja oli harvoin. Nyt kaverukset rakensivat meren pohjaa hiekkalaatikoon. He halusivat tehdä siitä oikean sokkelon!

Tänne laitetaan luola! Täällä asuu mustekala. Kalanpoikasia suojaavat korallit voi tehdä luolan viereen. Ilkeä hai on juuri tulossa paikalle, äkkiä turvaan! Risuista ja ruohoista sai hyviä vesikasveja ja levää. Lela otti kotilon taskustaan ja laittoi sen korallien viereen. Nyt oli merenpohja täydellinen.

Niksu meni käymään sisällä. Neppi tuli katsomaan Lelan puuhailuja. Häntä alkoi harmittaa, kun Lelan meren pohja oli niin hieno. Yhtäkkiä Neppi tallasi Lelan vesikasvit littanaksi.

– Mene pois kiusaamasta! Lela sanoi Neppille. Mutta Neppi ei kuunnellut. Hän tallasi koko meren ihan tuusan nuuskaksi. Lelan ja Niksun iso työ oli nyt pilalla. Neppi kiusasi Lelaa tahallaan eikä lopettanut. Mitä Lela nyt tekee? Mitä jos joku kiusaa? Mitä sinä tekisit jos joku kiusaa? *(Mitä jos kiusaamiseen alistuu, yrittää sitä vastustaa tai välttää?)*

Lela hermostui. Hän tönäisi Neppiä. Neppi tönäisi Lelaa.

– Toisten leikkiä ei saa rikkoa! sanoi Lela.

– Se oli ihan tyhmä leikki, vastasi Neppi.

Lela mietti itsekseen. – Pitäisikö minun mennä kertomaan? Vai pitäisikö minun mennä toiseen paikkaan leikkimään? Mutta sitten Neppi lähtikin nauraen pois paikalta.

Kun Niksu tuli takaisin, hän näki tuhotun meren. Oli vain iso kasa oksia, ruohoa ja kiviä. Lela ja Niksu päättivät rakentaa kivistä kaloille leikkipuiston. Vähän ajan päästä Neppi tuli taas katsomaan Lelan ja Niksun leikkiä. Neppi katsoi Lelan ja Niksun hauskaa leikkiä kateellisena.

Lelan kiukku oli jo lauhtunut ja hän sanoi Neppille – Sinäkin voit tulla tähän mukaan, me tarvitaan sokkelon rakentamisessa apua.

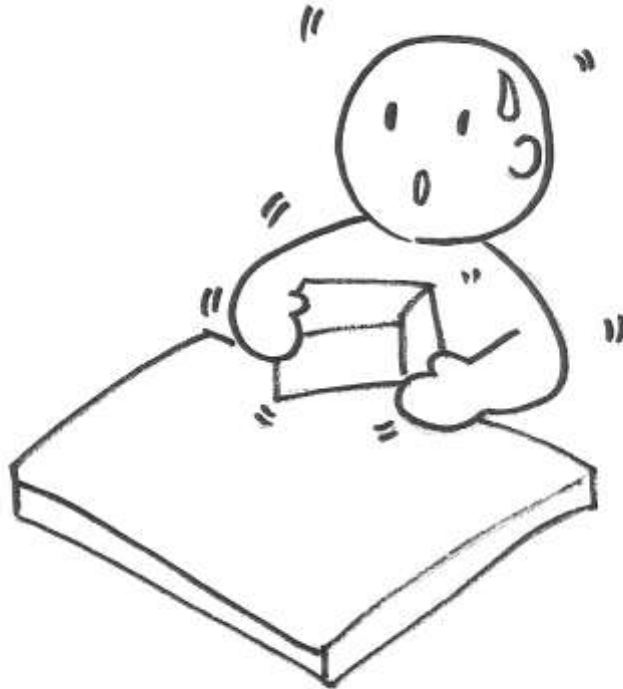
Nyt Neppikin pääsi mukaan leikkiin. Sitähän Neppi oli halunnut koko ajan. Olivatkohan Lela ja Niksu liian kilttejä? Oli miten oli, kalojen leikkipuistosta tuli heidän hauskin leikkinsä.

Herneitä jahtaamassa (10. päivä)

Opettaja antoi lapsille harjoitustehtävän. Tehtävä oli vaikea. Lasten piti siirtää kymmenen hernettä toisesta kupista toiseen. Siirtäminen piti tehdä pinseteillä. Pinsetit olivat kuin pienet metalliset pihdit, joilla voi tarttua herneisiin.

Lela yritti tarttua pinsetteihin, mutta liukas herne ei pysynyt pinseteissä. Lela yritti uudestaan. Hän sai otteen herneistä, mutta herne oli liian pyöreä, se kieri pois pinsettien välistä heti. Lela tuskastui. Hän päätti rauhoittua ja keskittyä kunnolla. Lela ajoi hernettä takaa pinseteillä ja sai lopulta yhden herneen pinsettien väliin. Nyt varovasti. Lela alkoi nostaa hernettä kupista. Lelaa alkoi jännittää ja käsi alkoi täristä. Herne putosi takaisin kuppiin.

– Kyllä minä osaan, ajatteli Lela. Olen yhtä hyvä kuin muutkin. Lela katsoi vieressään olevaa Niksua, jolla ei näyttänyt olevan mitään vaikeuksia siirtää herneitä kupista toiseen. Mitä Lela nyt tekee? Hän on saanut tehtävän, jota hän ei osaa tehdä. Mitä tapahtuu? Mitä Lela tekee? Mitä sinä tekisit?

Opettajalla ei ollut aikaa auttaa Lelaa. Herneet olivat liukkaita. Lela otti kupin ja kaatoi herneet kupista toiseen.

– Sinun pitäisi käyttää pinsettejä, sanoi Niksu. Niksu piti hernettä pinsettien välissä.

Herneissä pitäisi olla koukut, ajatteli Lela. Lela kuvitteli itsensä kaivinkoneen kuljettajaksi. Pinsetit olivat hänen kaivinkoneensa. Hän ajatteli herneitä isoina kivenlohkareina, ja siirsi lohkat kaivinkoneella toisesta kuopasta toiseen. Ison kaivinkoneen avulla työstä tuli helppoa. Pian kaikki suuret lohkat olivat toisessa kupissa. Opettaja tuli katsomaan.

– Sinähän olet jo valmis, ihmetteli opettaja, olitpa nopea.

Vasta nyt Lela huomasi, että hän oli onnistunut. Lela tuli iloiseksi.

– Ostan itselleni kaivinkoneen, kun kasvan isoksi, sanoi Lela opettajalle. Opettaja ei ymmärtänyt, miksi Lela alkoi puhua kaivinkoneista matematiikan tunnilla. Mutta Lela oli oppinut uuden asian, tai ehkä kaksi.

Lela on eri mieltä (11.päivä)

Meressä ei ole sisäleikkejä ja ulkoleikkejä. Kaikki on samaa merta ja meressä ollaan aina sisällä ja ulkona yhtä aikaa. Miten meressä voisi lähteä ulos leikkimään? Lelaa ihmetytti, että päiväkodissa oltiin välillä sisällä ja välillä ulkona. Opettaja päätti, milloin lähetettiin ulos ja milloin tultiin takaisin sisään. Lela ei ollut tottunut tällaisiin outoihin päätöksiin.

Yleensä lapset tottelivat kiltisti opettajan ohjeita, kun oli aika lähteä ulos. Lapset keräsivät lelunsa ja lähtivät pukemaan ulkovaatteita. Lapset tottelivat opettajaa mielellään, koska ulos oli kiva mennä. Jos oli kylmä, laitettiin vaan enemmän vaatteita. Jos satoi, laitettiin sadevaatteet. Jos oli helle ja aurinko porotti, laitettiin voidetta iholle.

Lelalla oli menossa leikisti mehukekkerit Niksun kanssa. Lela paistoi kakkua ja se oli melkein valmis. Kohta juhlittaisiin! Nisku kattoi pöytää. Juuri silloin tuli opettaja ja sanoi, että oli aika lähteä ulos. Voi ei, ei nyt! Kakku ei ollut vielä kypsä. Lela ei halunnut lähteä ulos. Niksun kattama pöytä näytti juhlaivalta. Mitä nyt tapahtuu? Lela ei halua totella opettajaa. Mitä Lela tekee? Mitä sinä tekisit?

Lelaa harmitti. Astioiden korjaamisessa oli kova siivous ja järjestäminen. Astiat pitäisi laittaa takaisin kaappiin.

Minä en halua kuunnella! Näyttelen että en kuule opettajan ohjeita. Niksun mehu oli valmista.

- En halua lähteä ulos, ei vielä! Lela tunsu suupielen nykivän. Ulkona satoi vettäkin.
- Opettajan huulet menivät tiukaksi viivaksi.
- On aika mennä, sanoi opettaja.
 - Ei!
 - Saammeko leikkiä vielä pienen hetken, kakku on valmista, pyysi Niksu.
 - Mutta lapset tarvitsevat raitista ilmaa, sanoi opettaja.
- Niksu katsoi opettajaa lempeästi ja ymmärtävästi:
- Sinä näytät väsyneeltä ja nälkäiseltä. Istu alas, saat tuoretta kakkua. Vain minuutti, se rentouttaa. Niksu silitti opettajan kättä lempeästi. Opettaja yllättyi ja istui alas. Lela toi kakun pöytään ja Niksu kaatoi opettajalle mehua.
 - Onpa mukava istua alas hetkeksi kiireisen aamun jälkeen.
 - Opettaja, nosta jalat ylös, sanoi Lela. Lela alkoi hieroa opettajan varpaita. Se tuntui todella hyvältä opettajasta. Opettaja rentoutui ja heillä oli parhaat kakkukestit. Lela katsoi ulos ikkunasta. Sade oli loppunut ja aurinko tuli esiin.
 - Ja nyt mennään ulos, siellä voi tehdä mutakakkuja, sanoi Lela. Ihanaa päästä ulos!

Joku on yksin (12. päivä)

Lelan aika päiväkodissa oli lopussa. Illalla hän lähtisi kertomaan seikkailuistaan kotiin. Lelan kaksi viikkoa päiväkodissa olivat olleet niin hauskoja! Lela oli saanut uusia kavereita! Ja oli tehty kaikkea kivaa! Yhtäkkiä Lela näki miten Neppi seiso yksinään aidan vieressä. Näkikö hän oikein vai oliko Nepillä kyyneliä poskillaan? Lela huomasi, että päiväkodissa voi olla myös ihan yksin ja suruissaan.

Nepillä ei ollut ketään kavereita. Nepillä ei ollut myöskään mitään tekemistä. Hän vain seiso yksin ja katsoi maahan. Lela meni Nepin luo ja puhui Nepille. Mitä Neppi kertoi Lelalle? Mitä Neppi mahtaa tehdä? *(Tilanteen ei tarvitse heti ratketa onnellisesti.)*

Lela lohdutti Neppiä. Hän paljasti Nepille salaisuuden, että hän palaisi vielä tänä iltana takaisin mereen. Meri oli hänen oikea kotinsa. Tämä sai Nepin uudestaan surulliseksi mutta Neppi lupasi, ettei paljastaisi Lelan salaisuutta. Lela antoi Nepille oman rakkaan kotilon kuorensa lahjaksi.

– Kun kotilosta kuuntelee meren kohinaa, suru helpottaa, neuvoi Lela. Neppi kokeili ja huomasi kotilon heti vaikuttavan. Nepille tuli iloisempi mieli. Neppi antoi Lelalle vastalahjaksi löytämänsä melkein läpinäkyvän kiven. Illalla Lela hyvästeli lapset ja aikuiset. Hän huomasi itsekin olevansa suruissaan lähdön hetkellä. Mutta samalla hän tiesi, että häntä odotettiin jo meressä. Tästä seikkailusta riittäisi kerrottavaa!

Lela lähti kotiin. Meressä kaikki kalalapsen kerääntyivät heti Lelan ympärille. He halusivat tietää kaiken mahdollisen matkasta. Lela kertoi hämmästyttävistä seikkailuistaan. Kalalapsen kuuntelivat ihmetyksen vallassa. Moni uusi asia selvisi. Esimerkiksi kuivauskaapin kummallinen tarkoitus ja toiminta herättivät huomiota. Samoin potkulauta, verhot ja sukat herättivät ihmetystä.

Illalla nukkumaan mennessään Lela vielä katsoi Nepiltä saamaansa melkein läpinäkyvää kiveä ja muisteli seikkailuaan. Hän voi vaikka vannoa, että samean kiven sisältä Neppi vilkutti hänelle ja hymyili. Miltä Lelasta mahtaa nyt tuntua? *(Mitä Lela mahtaa ajatella? Miltä sinusta tuntuu ajatella päiväkotia?)*

Lela itse ei tiennyt miltä hänestä oikein tuntui – meren pohjassa ei tunneta kyyneleitä.